U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce **P. Č.**, proti žalované České advokátní komoře, se sídlem Národní třída 16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2012, č. j. 10 A 73/2010 - 61,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2012, č. j. 10 A 73/2010 - 61, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutím žalované ze dne 30. 11. 2009, č. j. 2562/09 a ze dne 4. 1. 2010, č. j. 2662/09.

Stěžovatel prostřednictvím městského soudu požádal dne 28. 3. 2012 o ustanovení zástupce pro řízení před Nejvyšším správním soudem. Ze spisu městského soudu bylo zjištěno, že stěžovatel byl v řízení o žalobě osvobozen od soudních poplatků; osvobození se dle § 36 odst. 3, *in fine* soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.,“) vztahuje i na řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud nicméně usnesením ze dne 11. 5. 2012, č. j. 2 As 86/2012 - 14 zamítl návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a zároveň mu odňal přiznané osvobození od soudních poplatků, v důsledku zjevně šikanózního, účelového a svévolného uplatňování práva (§ 36 odst. 3, předposlední věta, s. ř. s.). Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 21. 5. 2012. Stěžovatel byl zároveň vyzván, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení buďto předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů

vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Současně mu bylo uloženo, aby v stejné lhůtě uhradil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů; položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona], s tím, že jde o obligatorní podmínky řízení; stěžovatel byl poučen také o procesních důsledcích nesplnění ve výzvě uvedených povinností. Na tuto výzvu stěžovatel požadovaným způsobem nezareagoval.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud kasační stížnost odmítne, nejsou-li splněny podmínky řízení (mj. zastoupení advokátem) a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve lhůtě stanovené mu k tomu soudem neodstranil vadu řízení spočívající v absenci obligatorního právního zastoupení, ačkoliv byl o důsledcích neodstranění této vady řádně poučen, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost odmítnout. Zdejší soud dodává, že stěžovatel ve stanovené lhůtě ani později neuhradil ani soudní poplatek za kasační stížnost, nicméně kasační stížnost se odmítá v důsledku absence jiné procesní podmínky, proto nezaplacení soudního poplatku není v této věci otázkou zásadního významu.

Pro úplnost je třeba uvést, že dne 5. 6. 2012 obdržel Nejvyšší správní soud podání stěžovatele, kterým žádal *o „prodloužení lhůty ve výroku IV. rozhodnutí“* z 11. 5. 2012 o čtyři měsíce a o povolení splátek soudního poplatku. Posuzováno dle obsahu, lze první část tohoto podání chápat jako žádost o prodloužení lhůty k zajištění (a doložení) právního zastoupení stěžovatele, v intencích usnesení zdejšího soudu ze dne 11. 5. 2012, č. j. 2 As 86/2012 – 14 a v části druhé jako žádost o posečkání s úhradou soudního poplatku a její rozložení na splátky. Vzhledem k tomu, že tato žádost neobsahovala relevantní odůvodnění stran prodloužení lhůty k doložení právního zastoupení, Nejvyšší správní soud se jí věcně nezabýval. Nezabýval se ani žádostí o rozložení úhrady soudního poplatku na splátky, neboť jak již bylo uvedeno, kasační stížnost se odmítá z jiného důvodu a samostatné rozhodování o soudním poplatku by tak postrádalo smysl. Závěrem zdejší soud konstatuje, že v kontextu stereotypního procesního počínání stěžovatele v tomto, i v řadě mnoha dalších soudních řízení, která vede, lze mít důvodně za to, že tento jeho postup lze považovat nikoliv za vážně míněnou žádost, nýbrž pouze za jednu z mnoha stěžovatelem vyvolávaných procesních obstrukcí.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh (zde kasační stížnost) odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu